

er en sammenhæng her. Det kan jeg simpelt hen ikke svare konkret på her i dag.

Med hensyn til forbud mod vækstfremmere tror jeg, jeg tidligere meget klart har givet udtryk for, at det er målet i sig selv, og i mellemtiden hilser jeg det initiativ, branchen selv er kommet med, men som jeg endnu ikke har set udmøntet på et stykke papir, velkommen. Jeg vil gerne rose branchen for den tilkendegivelse af, at man ønsker at udfase antibiotika i kyllingefoder. Det initiativ hilser jeg meget velkommen.

Jørn Jespersen (SF):

Kan ministeren bekræfte, at antallet af mennesker, der bliver syge af salmonellainfektioner, har været voldsomt stigende i 1997? Og kan ministeren endvidere bekræfte, at ministerens egne myndigheder ved helt konkret, hvilke besætninger som rummer inficerede æg, at man tillader, at disse inficerede æg bliver sendt videre ud på markedet, og at man undlader at gribe ind og yderligere kontrollere besætningerne, fordi – som nogle embedsmænd har sagt – det er så ubehageligt at vide, at man sender æg, der er inficeret med salmonella, ud til forbrugere?

Hvis ministeren kan bekræfte det – og det er der vist ingen vej udenom – er det så ikke i strid med levnedsmiddellovgivningen, som pålægger både myndigheder og producenter at undlade at distribuere fødevarer, der skader menneskers sundhed?

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

De tal, jeg har set, bekræfter, at der har været det, man vel kan betegne som en voldsom stigning i antallet af salmonellatilfælde, og som jeg prøvede at forklare i svaret til fru Henriette Kjær, har vi været nødt til at ændre strategi af den simple årsag – men den simple årsag har haft en stor virkning – at det materiale, vi får ind i Danmark, og som danner grundstammen for de høns, som lægger æg, pludselig har haft en voldsom stigning i antallet af salmonellatilfælde. Det er korrekt, at vi stadig foretager prøver, for gjorde vi ikke det, mener jeg, vi ville forsømme vores opgave, som er at få et overblik over situationen, og også ville forsømme de muligheder, der er for at kunne gribe effektivt ind.

Svaret til hr. Jørn Jespersen er, at forfulgte jeg fortsat den oprindelige strategi, ville der ske to ting. For det første kunne jeg komme til at smi-

de gode penge efter dårlige, forstået på den måde, at jeg i realiteten kunne slå den samme besætning ned gang efter gang uden garanti for, at det hjalp noget som helst, og at besætningen blev salmonellafri; og for det andet kunne vi komme i den situation, at vi måtte importere æg fra lande, som ingen strategi har overhovedet. Det er grunden til ændringerne i planen.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne spørge, om ministeren kan bekræfte, at der i adskillige år har eksisteret et cirkulære fra Levnedsmiddelstyrelsen, der pålægger institutioner og andre, der har ansvaret for kostforplejning til over 14 personer, at der kun må anvendes varmebehandlede æg, så det dermed udelukkes, at der forekommer bakterier i levnedsmidlerne; altså at alt ikke er nyt på dette område.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg tror, det er korrekt, når fru Tove Lindbo Larsen gør opmærksom på det; det føler jeg mig ret overbevist om. Men det er jo i realiteten også en erkendelse af, at her er der en problemstilling, som man har været vidende om i årevis, uden at nogen har gjort noget ved det.

Men hvad er så resultatet nu? Det er, at for første gang er der faktisk en regering, som har taget problemet alvorligt, som har sat det øverst på dagsordenen og har fået skaffet finansiering til bekæmpelse af salmonella. Vores strategi, vores målsætning er klar: 3 år efter, at vi startede planlægningen, skulle vi gerne have salmonellafri status i Danmark, både når det gælder æg og når det gælder kyllinger.

Jeg er sikker på, at det, fru Tove Lindbo Larsen henviser til, er korrekt, og så konstaterer jeg bare, at for første gang er der nogen, der tager denne problemstilling alvorligt. Vi kan desværre også konstatere, at det er et naturskabt fænomen, som vi ikke kan håndtere fra den ene dag til den anden – desværre, vil jeg sige.

Kent Kirk (KF):

Jeg kan forstå på fødevarerministeren, at man har nogle strategier, som man ændrer undervejs, og det kan selvfølgelig være ganske udmærket. Men det, der er problemet, er, at forbrugere jo ikke har en jordisk chance for at vide, om de æg, de køber, er uden salmonella eller med salmonella, og derfor synes jeg, det væsentligste spørgsmål, man kan stille til den minister, der har ansvaret for området, er: